

tragtes som ophævet, såfremt Rådet ikke har truffet afgørelse inden for ovennævnte frist.

3.2.8. Forholdet til Dublinkonventionen

Af Dublinforordningens artikel 24, stk. 1, fremgår det, at forordningen træder i stedet for konventionen om fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der indgives i en af Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater, underskrevet i Dublin den 15. juni 1990 (Dublinkonventionen).

For at sikre kontinuiteten i anvendelsen af bestemmelserne i henholdsvis Dublinforordningen og Dublinkonventionen fremgår det af forordningens artikel 24, stk. 2, at der skal tages hensyn til de forhold, der kan medføre, at en medlemsstat er ansvarlig i medfør af bestemmelserne i forordningen, når en asylansøgning er indgivet efter datoen fra hvilken forordningen finder anvendelse, selv om forholdene ligger forud for denne dato. Dette gælder dog ikke de forhold, der er nævnt i forordningens artikel 10, stk. 2, der vedrører en medlemsstats mulighed for at ifalde ansvar for behandlingen af en asylansøgning, såfremt ansøgeren i en sammenhængende periode på mindst fem måneder forud for indgivelsen af ansøgningen har opholdt sig i medlemsstaten.

Endelig er det i forordningens artikel 24, stk. 3, præciseret, at henvisninger i Eurodacforordningen til Dublinkonventionen skal forstås som henvisninger til Dublinforordningen.

3.2.9. Dublinforordningens ikrafttræden og anvendelsesområde

Af Dublinforordningens artikel 29 fremgår det, at forordningen træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende. Forordningen blev offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende den 25. februar 2003 (EF-Tidende 2003 nr. L 50, side 1) og trådte således i kraft den 17. marts 2003.

Forordningen finder anvendelse på asylansøgninger, der indgives fra og med den første dag i den sjette måned efter forordningens ikrafttræden (den 1. september 2003), og fra den dato finder den anvendelse på alle anmodninger om overtagelse eller tilbagetagelse af asylansøgere, uanset hvornår ansøgningen er indgivet, jf. forordningens artikel 29, 2. led, 1. pkt. For asylansøgninger, der er indgivet inden den 1. september 2003, finder Dublinkonventionen dog fortsat anvendelse for så vidt angår spørgsmålet om, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, jf. forordningens artikel 29, 2. led, 2. pkt.

Bestemmelserne i Dublinforordningen gælder for Norge og Island i kraft af de to landes aftale med Fællesskabet om kriterier og mekanismer til fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning indgivet i en medlemsstat eller i Island eller Norge, jf. Rådets afgørelse 2001/258/EF af 15. marts 2001 (EF-Tidende 2001 nr. L 93, side 38).

Det bemærkes, at Kommissionen netop har afsluttet forhandlingerne om en tilsvarende aftale med Schweiz om Schweiz' deltagelse i Eurodacforordningen og Dublinforordningen. Det forventes, at denne aftale vil blive indgået mellem Fællesskabet og Schweiz inden for det kommende år.

Vedrørende Fællesskabets aftaler med Norge og Island samt Schweiz henvises nærmere til afsnit 6.

4. Eurodacforordningens og Dublinforordningens gennemførelse i dansk ret

4.1. Eurodacforordningens gennemførelse i dansk ret

Reglerne om optagelse og videregivelse af fingeraftryk af udlændinge i udlændingeretlig sammenhæng findes i udlændingelovens § 40 a.

Som anført i afsnit 2.2 indebærer Eurodacforordningen, at der skal optages fingeraftryk af asylansøgere og udlændinge, som pågribes i forbindelse med forsøg på ulovligt at indrejse her i landet fra et tredjeland, og som ikke afvises. Endvidere kan der optages fingeraftryk af udlændinge, som opholder sig ulovligt her i landet, med henblik på fastlæggelse af, om den pågældende tidligere har indgivet ansøgning om asyl i et andet EU-land. Der henvises til afsnit 2.2.2.

Som følge heraf foreslås udlændingelovens § 40 a ændret, således at der skabes hjemmel til at optage fingeraftryk i alle de tilfælde, der er omfattet af Eurodacforordningen. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 4.

Eurodacforordningen forudsætter endvidere, at der skal ske udveksling af fingeraftryk og andre oplysninger mellem medlemsstaterne og den centrale Eurodac-enhed. Der henvises til afsnit 2.2.3.

Som følge heraf foreslås det, at der i udlændingeloven indføres hjemmel til, at Rigspolitechefen kan udveksle oplysninger i henhold til forordningens regler, herunder fingeraftryksoplysninger, med den centrale Eurodac-enhed. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 9. Det bemærkes i den forbindelse, at Rigspolitechefen og eventuelt andre relevante myndigheder vil blive udpeget som de danske myndigheder, der efter reglerne i Eurodacforordningens artikel 15, stk. 2, jf. herved afsnit 2.2.5, skal have adgang til de oplysninger, Danmark har videregivet med henblik på registrering i den centrale Eurodac-database.